

קונטרס

למודי אמונה

יגלה וילמד את עמק למודי האמונה — מה שיש ללמוד
בסגיות האמונה הקדושה בו יתברך, ויכאר איך שצריכים
להתמיד בלמוד זה בכל יום ויום, באפן — שיזכה להגיע
אל האמונה האמתית בו יתברך.

★

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,

בזינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבונו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו

הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

מוֹהֲרָאִישׁ נִי אָמַר: אֲשֶׁרִי
הָאִישׁ אֲשֶׁר חוֹזֵר תָּמִיד עַל
לְמוֹד הָאֱמוּנָה, כִּי עַל-יְדֵי-
זֶה יִזְכֶּה שְׂמֹחוּ יִהְיֶה דְבוּק
בְּאֱמוּנָה, וְשִׂמְחוּ כִּבְרֵי יִהְיֶה
דְבוּק בְּאֱמוּנָה, הוּא לֹא
יִרְא וְלֹא יִפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שֶׁבְעוּלָם, כִּי הָאֱמוּנָה מִמְשַׁכֶּת
כָּל הַבְּרוּכוֹת, כְּמוֹ שֶׁתּוֹכּ: אִישׁ
אֱמוּנוֹת רַב בְּרוּכוֹת.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן חטו)

קונטרס

למודי אמונה

א.

צריך שתדע, אהובי, אחי, כי בענין האמונה הקדושה, יש למודים עמקים עד מאד, עמק עמק מי ימצאנו, ואל תחשב, כי האמונה הקדושה בנקל להשיגה, אלא עליך לדעת כי כדי שתזכה לאמונה ברורה ומזככת בו יתברך, עליך להכניס עצמך בלמודי האמונה הקדושה, ולהתמיד בה ימים ושנים רצופים בשקידה והתמדה גדולה, ותדע שינסו אותך מלמעלה בארץ אלפים של נסיונות, לראות אם לבך שוה עם פיך, ואם באמת אתה אוהב באמונה הקדושה, כמו שאתה מדבר ומגלה, ואז אם תתמיד בלמוד האמונה הקדושה ימים ושנים, ותכניס את עצמך בהלמוד

הקדוש הזה, אז באמת תזכה להגיע אל שלמות האמונה הקדושה, עד שיהיה אצלך דבר פשוט — אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל. והכל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום טבע ומקרה כלל. דבר גדול ודבר קטן — הכל ממנו יתברך בהשגחה פרטי פרטית; אשרי המתמיד בלמודי האמונה הקדושה, ואז אל רב טוב יזכה להגיע, כי האמונה היא השער והפתח להכל.

ב.

צריך שתלמד בכל יום ויום מחדש בלמודי האמונה הקדושה ובסגירתה, ואל תחשב — מאחר שפכר למדתי למודי האמונה הקדושה, כבר איני צריך לזה, לא! לא! אל תחשב זאת פרגע, כי כפי ירידת האדם וקטנותו ונפילתו בכל יום ויום מחדש, וכפי גדל ההסתרה והחשף והנסיונות שעוברים על כל אחד ואחד מדי יום ביומו, ההכרח שנחשכת לו אמונתו, ונתקרה לכבו ממנו יתברך; ועל-כן עליך להכניס את עצמך בכל יום ויום מחדש בלמודי האמונה הקדושה, ותכניס בדעתך אמתת מציאותו יתברך, ותדבר הרבה

עמו יתברך בכל יום ויום בתמימות ובפשיטות גמור, כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְזֶה יִחַקֵּק בְּךָ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, וּכְשֶׁתְּהִי לְךָ אֱמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, אֲזַי כָּל חַיֵּיךָ הַגְּשָׁמִיִּים וְהַרוּחָנִיִּים יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי.

ג.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך בכל יום ויום מחדש בלמוד האמונה הקדושה, אשר היא למוד עמק עמק מי ימצאנו, כי כמו שהקדוש ברוך הוא אין סוף, כִּמוֹכֵן הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבַרֵּךְ הִיא אֵין סוּפִית, וּמִתְחַדֶּשֶׁת בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שְׁעָה וּבְכֹל רְגַע, וְצָרִיכִים לְמַסַּר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּדֵי שֶׁתִּכְנַס וְתִחַקֵּק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּלִבְךָ וּנְפִשׁוֹ, עַד שֶׁלֹּא יוּכַל לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן מִבְּלִי שֶׁיְהִי דְבוּק בּוֹ יִתְבַרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּר, וְתִדַּע, כִּי כָּל מֵה שְׁאַתָּה רוֹאֶה, הַכֹּל הוּא בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן — לְרֹאוֹת הַיַּעֲמֵד לְכַבֵּךְ חֹזֵק בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְלֹא תִזוֹן מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵּךְ כָּלֵל — אִף שְׁאַתָּה רוֹאֶה שְׁבִין בְּךָ הַרְשָׁעִים וְהַקְּלָפוֹת וְהַשְּׁקָר מִתְגַּבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים בְּעוֹלָם מְאֹד מְאֹד.

ד.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת, כי כל אלו הקלפות והרשעים, הרע והטמאה המכסים ומסתירים את אמתת מציאותו יתברך, ומתלוצצים ממנו יתברך ומתורתו וממצוותיו הקדושות, הכל כלא קמיה כלל, והכל בשביל הבחירה והנסיון, ובשביל זה מסרו להם כל-כף הרבה פחות — כדי לבחן את לבבך להיכן תפנה?! ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר, לברח מפל הקליהם וטמאותיהם, וברח לך רק אליו יתברך, ותמיד תהיה רגיל לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל לבך וכל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, אשר רק זה עקר בית המנוס להאדם להנצל מפל פגעי ומקרי הזמן בזה העולם.

ה.

אחי היקר! ראה להכניס את עצמך בתוך למוד האמונה הקדושה, ואל תשבר משום דבר שבועולם, עליך לזכור כי כל מה דעביד רחמנא, לטב עביד (ברכות ס:). כל מה שנארע עמך — דבר גדול ודבר

קטן הוא בחשבון צדק עד מאד; ועל-כן מה ולמה
 לה להשבר מפל מה שעובר עליך. ראה לחזר תמיד
 אליו יתברך. והוא בודאי לא יעזב אותך. ואף שמרב
 קטנות דעתך וחלישות לבך נדמה לך כאלו הוא
 יתברך אינו מסתכל עליך כלל. תדע — כי הכל
 דמיון ואחיזת עינים. כי באמת אין שום מציאות
 בלעדיו יתברך כלל. והכל לכל אלקות גמור הוא.
 דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה עם האדם מעצמו.
 רק בהשגחתו הפרטי פרטית. וכדיעות אלו תזכה
 להגאל ולצאת מפל צרותיך והרפתקאותיך. ותמשיך
 עליך ערכות נעימות ידירות זיו חיות אלקותו יתברך
 תמיד. אשר אין ערוף אליה כלל. כי כל העולם כלו
 אינו שוה נגד דבקות אחת אליו יתברך.

ו.

צריך שתדע. אהובי. אחי היקר. אשר בכל יום
 ויום אתה צריך להתחיל להכנס בלמודי האמונה
 הקדושה. ולהתחדש בה מחדש. ובכל יום יהיו בעיניך
 פחדשים. ותציר לעצמך. כאלו אתה מקבלה היום מהר
 סיני. וכאלו היום נצטווית עליה (עיי' פסיקתא ווטא

וְאַתְחַנֵּן). וּבְאֵמַת כְּפִי חֲדוּשׁ הַבְּרִיאָה שְׁבֶכֶל יוֹם וַיּוֹם,
 עֲלִיךָ לְדַעַת. כִּי לְמַעַלָּה מִתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כָּל
 הָעוֹלָמוֹת. עַד שְׁנִשְׁתַּלְשְׁלִים פֶּאֶן לְמִטָּה; וְעַל-כֵּן זְכִי
 הָרְאוֹת — אֵלוֹ הַזּוֹכִים לֵהִיֹּת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ.
 יוֹדְעִים וּמְרַגִּישִׁים אִיךָ שֶׁהַכֹּל מִשְׁתַּנֵּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ. וְעַל-כֵּן הֵם מִתְחַדְּשִׁים עֲצָמָם בְּכָל
 פֶּעַם בְּהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְכַנְיָסִים אֶת עֲצָמָם בְּתוֹךְ
 לְמוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הוּא לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי
 יִמְצְאוּ, וְחוֹתְרִים וּמְחַפְּשִׁים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה
 מִחֲדָשׁ אַחֲרָיו יִתְבַּרְךָ, וּמִמְשִׁיכִין עַל עֲצָמָם בְּכָל פֶּעַם
 עֲרֻכוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְדַבְּקִים
 עֲצָמָם בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּדַבְּקוֹת אֵמֶת, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה;
 אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִינוֹ נוֹפֵל בְּדַעַתּוֹ
 כָּלֵל, רַק לּוֹמֵד אֶת לְמוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם מִחֲדָשׁ, וַיּוֹדַע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו
 יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל נֶאֱרַע רַק בְּהִשְׁגָּחְתּוֹ יִתְבַּרְךָ
 הַפְּרָטִי פְּרָטִית — דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן, וּמְרַגֵּיל אֶת
 עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ כָּל מַה
 שֶׁמַּעִיק וּמַצְעֵר אוֹתוֹ, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
 אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וְזֶה עוֹזֵר לוֹ בְּכָל
 הָעֲנָנִים שְׁלוֹ, וְעֲלִיךָ לִידַע, כִּי הַדְּבוּר — לֵהִיֹּת רַגִּיל

רק לדבר עמו יתברך. וכן לדבר עם אחרים רק ממנו יתברך. זה עקר גדול בלמודי האמונה הקדושה. כי באפן הזה יכניס ויחקק את האמונה הקדושה היטב בלבם ובלבבות אחינו בני ישראל. אשר אין ערוף אליה בזכוי הרבים. ובפרטיות בדורותינו אלו. אשר הקלפות והסטרא אחרא מכסים ומסתירים את אמתת מציאותו יתברך. ומחלישים את לבות בני אדם, כאלו יש איזו מציאות של טבע, ועל-כן מצוה עלינו לגלות ולפרסם את למודי האמונה הקדושה ברבים. ואדברה בעדותיך נגד מלכים. ולא אבוש (תהלים קי"ט). ויעמד ויגלה את אמתתו יתברך ברבים כל היום כלו. ולא יתעייף כלל: אשרי הזוכה להגיע אל מדרגה זו — לגלות ולפרסם תמיד את אמתת מציאותו יתברך ברבים. אשר אין לך זכות יותר גדולה מזו. כי האמונה הקדושה היא עקר ויסוד כל התורה כלה. וכמו שכתוב (תהלים קי"ט): כל מצוותיך אמונה — כל המצוות צריכות להביא אותך אל האמונה הקדושה; על-כן אשרי מי שלומד עם עצמו ועם אחרים את למודי האמונה הקדושה בכל יום ויום; אשרי לו בזה. ואשרי לו בכא!

ז.

צריך שתזכר, אהובי, אחי היקר, כי האמונה הקדושה היא יסוד כל התורה כלה, ושרש ועקר היהדות להאמין בו יתברך, אשר הוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן, הכל משגח בהשגחתו הפרטי פרטית, ואין שום טבע ומקרה ומזל כלל, והכל רק אחיות עינים, לכושים המכסים ומסתירים את אמת מציאותו יתברך בשכיל הבחירה והנסיגה, וזה עקר למודי האמונה הקדושה — ללמד דבר זה, עד שיהיה חקוק היטב על לוח לבו, עד שלא ירגיש שום דבר, רק אמת מציאותו יתברך, ובעיני שכלו יראה את האלקות שמספכת אותו, ואיך שכל הבריאה כלה היא רק אלקות גמור, וכלכבו ביין היטב, אשר הוא כה, ואז כבר ישתנה כל מהלך מחשבתו וכל דרך חיותו, וירגיש תמיד ערכות נעימות זיו ידידות חיות אלקותו יתברך; אשרי הלומד את למודי האמונה תמיד.

ח.

אהובי. אחי היקר! ראה להכניס את עצמך לגמרי בתוך למוד האמונה הקדושה, אשר הוא למוד עמק עמק עד מאד, ואף שגדמה להאדם שיש כל מיני למודים במשכלות ועיוניות, עם כל זאת למוד האמונה הקדושה בו יתברך הוא עמק עמק מי ימצאנו, ואשר אין סוף ואין תכלית לעמקותה, ואל תחשב כי בנקל להגיע אל שלמות האמונה הקדושה, עד שיזכה להרגישו יתברך היטב בלבו בברור גמור, בלי שום צל של ספק ספקא, חס ושלום. רק יראה את אמתת מציאותו בעיני שכלו ממש כמו שרואה דבר בעיני בשר. לא! לא! אל תחשב זאת פרגע — כי הוא דבר קל. אלא עליך לדעת, אשר צריכים להתמיד בלמודי האמונה הקדושה ימים ושנים רצופים, עד שיזכה לחקק בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ויזכה להרגישו היטב.

ט.

אהובי. אחי היקר! ראה להכניס עצמך אל תוך

למודי האמונה הקדושה, אשר הם למודים עמקים
 עמקים, ואז כל מהלך מחשבתך ישתנה לגמרי, ותחיה
 חיים אמתיים ונצחיים עד מאד, כי זה שלומד בלמודי
 האמונה הקדושה, מסתפל ככר על כל החיים בצורה
 אחרת, כי תמיד מרגיש מפל דבר רק אמתת מציאותו
 יתברך, ויודע בידיעה ברורה ומזככת, אשר אין
 בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואז
 אינו מקנא את שום בריה שבעולם, ואינו נשבר משום
 דבר, כי לא אכפת לו דבר, רק מהכל רואה אלקות
 גמור, אשרי הזוכה ללמד תמיד למודי האמונה
 הקדושה, אשר הוא למוד עמק עמק עד מאד.

י

אחי היקר! ראה להכניס את עצמך בלמוד
 האמונה הקדושה, אשר היא למוד עמק עמק מי
 ימצאנו, ואשרי מי שלומד את הלמוד העמק הזה בכל
 יום ויום מתדש, ועקר הלמוד — לידע, שאין בלעדיו
 יתברך כלל, והכל לכל אין סוף ברוף הוא, שכביכול
 התלבש עצמו בלבוש הזה אשר למראה עינינו, וכל
 מה שנכניס בעצמנו את הלמוד הזה, יהיה יותר קל לנו

לעבר את זה העולם בשלום, כי הכל תלוי כפי מדת האמונה הקדושה שנכניס בעצמנו, כי האמונה היא יסוד ועקר הכל, ועל ידי אמונה בו יתברך נעשה חזק בדעתו, ושום דבר כבד לא יכול לכשלו ולכלכלו או להכניס בו רגשנות ועצבנות, כי המאמין האמתי בו יתברך חי חיים נעימים עד מאד; אשרי החזק באמונה הקדושה, וכן לומד למודי אמונה בכל יום ויום, אשר בזה צריכים לשקד עד מאד, ואז טוב לו לנצח.

יא.

אהובי, אחי היקר! ראה למסר את עצמך לגמרי אליו יתברך, ותחזור ותלמד בכל יום ובכל שעה מחדש את למוד האמונה הקדושה, אשר הוא למוד עמק מאד, ואשרי מי שחוזר ולומד אותה בקביעות, כי למוד האמונה הקדושה אינו למוד כמו שאר למודים — שמתקף ומיד פשלומו את הדבר, אפלו, אחר גיעה של הרבה זמן, כבר יודע את הענין והלמוד בשלמות, לא כן הוא מדת ולמוד האמונה, אשר כל מה שמתחזר עליה ותלמד אותה, עדין לא נגעת בה, כי הוא יתברך מחדש את עולמו בכל יום ובכל שעה ובכל רגע

מחדש, וממשיך את אורו בהארה ובזיו חדש, וכפי
 ההארה החדשה, כמו-כן — זה לעמת זה יורדת גם
 שכחה והסתרה חדשה — להשפיע ולהסתיר את
 האור מפני הבחירה והנסיגה, ועל-כן צריכים ללמד את
 למוד האמונה הקדושה בכל יום ויום מחדש, ולא
 מספיק שכבר למד את למוד האמונה הקדושה, ואפלו
 שאומר שהוא כבר בקי בלמוד האמונה הקדושה, עליו
 לידע, אשר צריכים לחזור עליה יותר ויותר כולי האי
 ואולי שיכנס בו איזה נצוץ דק מן הדק, ותשאר אצלו
 אפלו התנוצצות אחת מהאמונה הקדושה; אשרי
 החוזר תמיד בלמוד האמונה הקדושה; ושוקד בה
 תמיד.

יב.

ראה, אהובי, אחי, לא לפל בדעתך משום דבר
 שבעולם יהיה איך שיהיה, כי עקר למוד האמונה
 הקדושה הוא להכנס לגמרי באין סוף ברוך הוא, הינו
 שיחזק בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין
 שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות
 גמור הוא, ואף שדבר זה קשה מאד להבין ולהשפיל,

אך אם תכניס את עצמך בתוך למוד האמונה הקדושה, ותחלק היטב דבר זה בדעתך, אז באמת תזכה להגיע אל זה, וכל תכונת נפשך תשתנה לגמרי, כי כשאדם חזק באמונה בו יתברך, אז שום דבר לא יכול לשכרו ולנתקו ממנו יתברך, כי בכל פעם הוא בורח רק אליו יתברך, ומדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו, אשר זה נקרא שלמות האמונה, כי עקר למוד האמונה הוא — שיגיע אל השגה ודבקות כזו, שירגיש את אמתת מציאותו יתברך כל-כך חזק עליו, עד שאי אפשר לו לעשות דבר גדול או דבר קטן מבלעדיו יתברך; אשרי מי שמגיע אל ברור וזכור אמונה כזה, ואז טוב לו בזה וכבא.

יג.

ראה, אהובי, אחי היקר, להכניס עצמך אל תוך למוד האמונה הקדושה, ותלמד היטב, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא הכל משגח בהשגחה פרטי פרטית, וכל מה שנארע עמך ברוחניות ובגשמיות, הכל ברצונו יתברך הפרטי פרטית; ועל-כן מה לך

לכעס ולהקפיד כל-כף על כל מה שעובר עליך? ! יותר
טוב לך לברח רק אליו יתברך. ותספר לפניו את כל
מה שמעיק לך. כי רק הוא יכול לעזור לך ולהושיע
אותך.

יד.

ראה, אהובי, אחי, להכניס עצמך אל תוך למוד
האמונה הקדושה, אשר אין ערך אל עמקה ורומה,
גבהה וארפה, וכל מה שתכניס עצמך באמונה
הקדושה, תזכה להמשיך עליך חיים מחי החיים, וכמו
שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות י"ג): כל המאריך
באחד, מאריך לו ימיו ושנותיו, ואמרו (שם):
שצריכים להמליכו יתברך למעלה ולמטה ולארבע
רוחות השמים, וכל מה שתכניס את עצמך בלמוד
הזה, יותר יאיר עליך אורו יתברך באור גדול עד מאד
כשמש בצהרים, ותדע שאין לך בזה העולם רק הקדוש
ברוך הוא בעצמו, ורק אליו יתברך תבקש ותתפלל כל
מה שאתה צריך, ולא תתירא ולא תתפחד משום בריה
שבעולם, כי מה יעשה לך אדם ולתו יתברך, וכל מה
שתכניס את עצמך יותר באמונה ברוחה ומזככת הזו:

כמוֹכֵן לא תירא ולא תפחד משום בריה שפעולם,
ותהיה שאנן וכטוח בעצמך וכן תגלהו ותפרסמו
יתברך בכל העולם כלו.

טו.

ראה, אהובי, אחי, להכניס את עצמך בתוך למוד
האמונה הקדושה, ותחזר בהלמוד הזה בקביעות
עצומה, כי כל מה שתחזר עליה, תראה שעדין לא
הגעת אל עמקה ואל רומה ואל תכליתה, כי למוד
האמונה הקדושה היא למוד עמק עמק מי ימצאנו, כי
השגת האין סוף ברוך הוא הוא רוחנית ואיך יכול איש
גשמי להשיג בדבר רוחני, אשר זה ישר פעלו; ועל־כן
כל מה שזוכים לחזר על למוד האמונה הקדושה, כמוֹ-
כן זוכים להזדבף יותר ויותר, עד שלאט לאט יזכה,
שיאיר בו אורו יתברך המאיר בכל הארץ כלה, כמו
שכתוב (יחזקאל מ"ג): והארץ האירה מכבודו וגו', כי
באמת הכל לכל אלקות גמור הוא, אף מפני הבחירה
והנסיון צמצם את עצמו כביכול, עד שיש כח באדם
שישפח ממנו יתברך לגמרי, ועוד יחשב אחרת לגמרי
— הפוף האמונה הקדושה, חס ושלום, אשר באמת

כָּל מַחֲשַׁבְתּוֹ לֹא מַעֲלִית וְלֹא מוֹרְדֵת. כִּי הוּא נִמְצָא וְאֵין נִמְצָא זֵלְתּוֹ, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אִךְ מִפְּנֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתְּנוּ לְאָדָם כַּחוֹת לְבַחַר לְקַבֵּל אֶת לַמּוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אוֹ לְהַפּוֹךְ, וְעַל-כֵּן מִי שֵׁשׁ לוֹ רַק קִצֵּת שְׂכָל הוּא בּוֹחֵר בַּלְמוּד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְנִכְנָס בָּהּ מְאֹד, וְחוֹזֵר עַל זֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחְדָּשׁ, וְהוּא זוֹכֵה אַחֲרֵי-כֵן לְהַגִּיעַ אֶל הַתְּגִלוֹת אוֹר כְּזֶה, עַד שֶׁיִּתְבַטֵּל בְּמִצִּיאוֹת; אֲשֶׁרֵי הַזוֹכֵה לְחֹזֵר עַל לַמּוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וְאֵז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

טז.

אֲחֵי הַיְקָר! רֵאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּתוֹךְ לַמּוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הוּא לַמּוֹד עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמְצָאנוּ, וְצָרִיכִים לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִחְדָּשׁ עַל לַמּוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כְּפִי עֲמָקָה, וּמִי שְׂזוֹכֵה לְחֹזֵר הַרְּבֵה עַל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, זוֹכֵה אַחֲרֵי-כֵן שְׁנַחֲקֵךְ בּוֹ עֲצָם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְנִכְלָל בָּהּ לְגַמְרֵי, עַד שְׁאִינוּ יָכוֹל לְהַפְרֹד מִמֶּנָּה כָּלֵל, וְאֵז יִשְׁיג כְּכֹר כָּל מֵה שֵׁשׁ בְּיַד הָאָדָם לְהַשְׁיג, כִּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הִיא הַשְּׁעָר וְהַפֶּתַח וְהַכְּלִי לְהַכְנִס בָּהּ וּלְקַבֵּל

בה כל מיני השגות ומדרגות; אשרי מי שמחזק עצמו במדת האמונה, ואינו מתבלבל עצמו משום בריה שבעולם.

יז.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך בלמוד האמונה הקדושה, ולידע, אשר אין שום טבע כלל, והכל אלקות גמור הוא, וכשאדם זוכה להכניס את עצמו בתוך האמונה הקדושה, אז מאיר מחו באפן אחר לגמרי, וכבר אינו מתפחד מכל מה שעובר עליו, מאחר שידע, שהקדוש ברוך הוא מצמצם עצמו מאין סוף עד אין תכלית, ומשגיח על עולמו בהשגחה נפלאה; אשרי מי שזוכה להגיע אל מדת האמונה, ושוקד בלמוד האמונה הקדושה.

יח.

ראה, אהובי, אחי היקר, להכניס את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע ותשכיל, אשר הכל נעשה רק ברשותו יתברך וברצונו לבר, דבר גדול

ודבר קטן — הכל ממנו יתברך, ובלמוד הזה תנצל
 מכל רעה, כי רב רבן של הצרות שהאדם סובל הוא רק
 מפני שקשה לו לקבל את כל מה שעובר עליו, ומה גם
 שאינו מאמין שהכל ברצונו יתברך, מה שאין כן אם
 יכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, אז בנקל יוכל
 לקבל את הכל, מאחר שיודע שהכל משגח בהשגחתו
 הפרטי פרטית.

יט.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי עקר למוד
 האמונה הקרושה הוא — לקשר ולדבק עצמו תמיד
 רק בו יתברך, כי כשאדם מקשר עצמו להשם יתברך,
 אזי כל העולמות שלמטה גם-כן מתקשרים אליו
 יתברך, למשל — אדם שאוכל ומקבל את כחו
 מהמאכלים, או מתלבש עצמו בלבושים, והם כלולים
 מהארבע יסודות — דומם, צומח, חי, מדבר, כי בכל
 דבר יש חלק מארבעה חלקים אלו, ושרשם הוא שם
 הוי"ה ברוך הוא, נמצא שבתוך המאכלים שלו וכתוף
 הלבושים שלו יש — דומם, צומח, חי, מדבר, ועל ידו
 מתקשרים בו יתברך, ועל-כן אם באמת מתבונן

בהאלקות שיש בכל דבר — הן באכילה, והן בלבושים, על-ידי-זה מתקשרים הכל עמו יתברך, ואז כשיש לו אמונה ברורה ומזככת זו, נעשה על ידו יחוד גדול בכל העולמות, ולא עוד, אלא כשאדם זוכה להכניס את עצמו כל-כך בהאמונה הקדושה, עד שרואה ומרגיש מכל דבר אמתת מציאותו יתברך, אז על-ידי דבורו שמדבר, הוא פועל נוראות נפלאות בעולמות העליונים, ואם אינו מאמין בו יתברך, ואין לו אמונה שלמה, אזי אינו פועל עם דבורו למעלה כלום, וזו מעלת הצדיקים השלמים — שפועלים רק על-ידי דבורם בעצמם מה שפועלים, כי כל-כך נכנסו בלמוד האמונה הקדושה, עד שאפלו על-ידי אכילתם ולבושם הם דבוקים בו יתברך, והם מרגישים את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שחופף על פניהם תמיד: אשריהם ואשרי הדבקים בם!

כ.

צריך שתדע, אהובי, אחי! אף שהאמונה היא המדרגה האחרונה, כי נקראת מלכות בעשר ספירות, וכן נקראת רגל, עם כל זאת היא העקרית בהשגת

האדם. כי כמו שמדינה צריכה למלכות, כי אחרת אינה נקראת מדינה, וכמו אדם — כשאין לו רגלים אינו יכול להלך, כמו־כן בלי אמונה אין לו שום מלכות וממשלה, ואין לו רגל על מה לעמד בה, ועל־כן העקר הוא האמונה, ועל־ידיה האדם זוכה להיות מלך, ועל ידי האדם זוכה לילך, כי היא המלכות ורגלי האדם; אשרי מי שמכניס את עצמו בתוך למוד האמונה הקדושה, שאז יזכה בכר לכל טוב אמתי ונצחי.

כא.

צריך שתדע, אהובי, אחי הקר, באם תכניס עצמך במדת האמונה הקדושה הנקראת גם־כן יראה, על־ידי־זה כבר לא תפחד ולא תירא משום בריה שבְעוֹלָם, מאחר שהכנסת בעצמך אמתת מציאותו ותברך, ואדרבה עוד יראו ויפחדו מך, כי מדת האמונה היא עקר השלמות לזכות אליה, כי היראה והאמונה הם נקראים שלמות, כי בזה שמאמין בו ותברך, על־ידי־זה מתירא ממנו ותברך, וכשמתיירא רק ממנו ותברך, זהו עקר השלמות לזכות ולהגיע אליה בזה העולם, ועל־כן העקר להכניס את עצמו בלמוד האמונה הקדושה,

ועקר שלמותה הוא רק כשמקבלה מאבותיו, כי אמונה שמקבלים מאבותיו היא יותר חזקה מאשר הוא מקבל מעצמו, כי אמונה מצד קבלה אי אפשר לסתור כלל, אפלו עם כל החכמות וההשכלות בעולם, מה שאין פן כשהולך בדרך חקירות, אז יכולים להראות לו בדיוק ההפוך, חס ושלום; ועל-כן אשרי ואשרי מי שמוריש לבניו את למוד האמונה הקדושה, וכן אשרי ואשרי מי שנוטע את למוד האמונה הקדושה בין אחינו בני ישראל, שעל-ידי-זה יתגדל ויתקדש שמייה רבה בכל העולמות.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

מוהרא"ש נ"י אָמר: אם זוכים
באמת לתפלה — להתפלל תמיד
לפניו יתברך, אזי השמות של
הנוקבא דפרדשקא, (עין לקויטי-
מוהר"ן, חלק א', סימן כ') מאירים
תמיד לפני עיניו, נדוּע שהשמות
הללו הם כלליית העולמות: אצילות,
בריאה, יצירה, עשיה, והתקנים
שלום, ועל-ידי רבוי תפלה יזכה
שמחשבתו חשוטט בעולמות אלו].
(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן קסה)